

מסורת הש"ס

(א) יומא נה... (ב) זיל אשכ... (ג) ונתחית... (ד) ונתחית... (ה) ונתחית... (ו) ונתחית... (ז) ונתחית... (ח) ונתחית... (ט) ונתחית... (י) ונתחית... (יא) ונתחית... (יב) ונתחית... (יג) ונתחית... (יד) ונתחית... (טו) ונתחית... (טז) ונתחית... (יז) ונתחית... (יח) ונתחית... (יט) ונתחית... (כ) ונתחית... (כא) ונתחית... (כב) ונתחית... (כג) ונתחית... (כד) ונתחית... (כה) ונתחית... (כו) ונתחית... (כז) ונתחית... (כח) ונתחית... (כט) ונתחית... (ל) ונתחית...

תורה אור השלם

- 1. (טו) בית ישראל ברבו... 2. (טז) ונתחית... 3. וישת את שער... 4. ובאת ערת בני... 5. והקריב אהרן את פר... 6. ונתחית את שער... 7. ונתחית את שער... 8. ונתחית את שער... 9. ונתחית את שער... 10. ונתחית את שער...

הנהגות הב"ח

(א) נמי ובר מאי... (ב) ונתחית... (ג) ונתחית... (ד) ונתחית... (ה) ונתחית... (ו) ונתחית... (ז) ונתחית... (ח) ונתחית... (ט) ונתחית... (י) ונתחית... (יא) ונתחית... (יב) ונתחית... (יג) ונתחית... (יד) ונתחית... (טו) ונתחית... (טז) ונתחית... (יז) ונתחית... (יח) ונתחית... (יט) ונתחית... (כ) ונתחית... (כא) ונתחית... (כב) ונתחית... (כג) ונתחית... (כד) ונתחית... (כה) ונתחית... (כו) ונתחית... (כז) ונתחית... (כח) ונתחית... (כט) ונתחית... (ל) ונתחית...

גליון הש"ס

גמ' ת"ל אשכ... מנהגה דף ע' ע"ב תוס' ד"ה אן:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יד.

יד.

עין משפט
גר מצוה

גג א מ"י מ"ה מהל'
עבודת יחיד ה"ל ימי:
א ב מ"י מ"ה מהל'
שגנו הלכה ה:
ב ג מ"י מ"ה מהל'
בילת מקדש כלסו יב
סמג לאחי ד:
ג ד מ"י מ"ה מהל' בית
המחירה ה"ל י"א שמי:
מהל' סנהדרין הלכה ה
סמג עין קמג:
ד ה מ"י מ"ה מהל' בית
המחירה הלכה יג י:

מוסף רש"י

והאי אשכ... (א) אשכ... (ב) אשכ... (ג) אשכ... (ד) אשכ... (ה) אשכ... (ו) אשכ... (ז) אשכ... (ח) אשכ... (ט) אשכ... (י) אשכ... (יא) אשכ... (יב) אשכ... (יג) אשכ... (יד) אשכ... (טו) אשכ... (טז) אשכ... (יז) אשכ... (יח) אשכ... (יט) אשכ... (כ) אשכ... (כא) אשכ... (כב) אשכ... (כג) אשכ... (כד) אשכ... (כה) אשכ... (כו) אשכ... (כז) אשכ... (כח) אשכ... (כט) אשכ... (ל) אשכ...

רבינו הגנאל

בשלמא לר' שמעון הנינו... (א) הנינו... (ב) הנינו... (ג) הנינו... (ד) הנינו... (ה) הנינו... (ו) הנינו... (ז) הנינו... (ח) הנינו... (ט) הנינו... (י) הנינו... (יא) הנינו... (יב) הנינו... (יג) הנינו... (יד) הנינו... (טו) הנינו... (טז) הנינו... (יז) הנינו... (יח) הנינו... (יט) הנינו... (כ) הנינו... (כא) הנינו... (כב) הנינו... (כג) הנינו... (כד) הנינו... (כה) הנינו... (כו) הנינו... (כז) הנינו... (כח) הנינו... (כט) הנינו... (ל) הנינו...

בטומאת מקדש וקדשיו כשהוא אומר. על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר ולימד שהשואו כולם לכפרה אחת בשעיר המשמלה לבני יהודה מיניו שיש להם כפרה בשאר עבירות כי היכל דתם רחמנא למיכתב עלייהו כפרה בשאר עבירות אית לן למילף מינה דידיהו להו נמי כפרה בטומאת מקדש ובמה הן מתכפרים כו' מאי אשכ נפשך לומר. מה היה לו להקשות שהוקף להניח מקדש זה: וכי תיפא ביטוי כסבי. ולא שאר כהנים: לכי הוא דאשכ. שלא יתכפרו בו הכהנים: לומר בשעיר משל צבור: ולמה משלנו הולך לומר בשעיר משל צבור: להכי הוא דאשכ. שלא יתכפרו בו אחרים שהוקף להניח מקדש שיתכפרו בו הכהנים: ס"ל אשכ לו. תלמא כמיני צבור: אשכ לו. תנינא: סלמוד לומר אשכ לו. השלישי לעכב: הכי קשיא ליה. דקאמר יכול לא יתכפרו בכפרו של אהרן שצרי ככר נאמר אשכ לו לומר שאינו צא משל הכהנים וכיון שאינו חסירין צו סמון ולא נתכפרו צו למאי שנה בשעיר הפנימי דלא נתכפרו ביה כדילפינן מאשכ לעם ימירא משום דלא חסרו צו ממונא דלא נקנה משלם: היינו דאיכא פרי וידוי. כפר ומתן דמו תרי וידוי דמתיב תרי זמיני וכפר בעדו ובעד ביתו ואמר מר (יומא דף לו:) בכפרת דברים הכתוב מדבר שצרי עדיין לא נשחט הפר ואיכא מתן דמו הרי ג' כפרות לכפר על ג' עבירות שהכהנים מתכפרין בכר כנגד שלש עבירות שישאל מתכפרין בשעירים: חד כנגד שעיר הנעשה בפנים. תלמוד על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף: וחד כנגד שעיר החיטון. לכפר על שאין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף: וחד כנגד שעיר המשמלה. לכפר על שאר עבירות: כחד וידוי ודמו פני. חד כנגד שעיר הפנימי וחד כנגד שעיר החיטון: בינא זכאי ויכפר על החיטון. לפיכך מתודה וידוי ראשון עליו ועל ביתו ולאחר שנעשה זכאי בידוי מתודה עליו ועל אחיו ולעולם תרוייהו חדא כפרה נינהו:

בטומאת מקדש וקדשיו במה הם מתכפרין מוטב שיתכפרו בכפרו של אהרן שהרי הותר מבבלו אצל ביתו ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מבבלו ואם נפשך לומר הרי הוא אומר 'בית אהרן ברכו את ה' וגו' (ו) ומאי אשכ נפשך לומר 'וכ"ת ביתו כתיב כולן קרויין ביתו שנא' בית אהרן ברכו את ה' (ו) יראי ה' ברכו את ה' והאי אשכ לעם להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא מדעם ליהוי ההוא מומאת ערת בני ישראל נפקא והאי אשכ לו להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה (ו) לכרתניא (ו) משל הוא מביא ואינו מביא משל צבור וכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהנים שאחיו הכהנים מתכפרין בו (ו) ת"ל אשכ לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב אשכ לו הכתוב (ו) שנה עליו לעכב תנא הכי קא קשיא ליה מאי שנא בדעם דלא מכפר דלא קא חסרו ביה ממונא דכתיב אשכ לעם בראהון נמי לא קא חסרו ביה ממונא וקאמר כולן קרויין ביתו בשלמא לר"ש היינו דכתיב תרי וידוי ודם הפר חד כנגד שעיר הנעשה בפנים וחד כנגד שעיר הנעשה בחוץ וחד כנגד שעיר המשמלה אלא לר' יהודה תרי וידוי ודם הפר ל"ל בחד וידוי ודמו סגיא אחד לו ואחר לביתו כדתנא דבי רבי ישמעאל כך היא מדרת הדין נוהגת מוטב ויבא זכאי ויכפר על החיוב ואל יבוא חיוב ויכפר על החיוב:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע בטומאה וידע ונעלמה ממנו הקדש וזכור את הטומאה נעלם ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע הרי זה בעולה ויורד נטמא וידע ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש נעלם ממנו מקדש וזכור את הטומאה נעלם ממנו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע הרי זה בעולה ויורד: אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה (ו) שאין מוסיפין (ו) העל העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא ואורים ותומים וסנהדרין של שבעים ואחד (ו) בשתי תודות (ו) ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהן וכל ישראל אחריהם: הפנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה. מתוך פ"ה משמע שזוהי לפסח כולה מתניתין בדיעה גמורה שפירש ידע שנטמא ואשכ דמוקמא מתניתין כרבי דלמא ידיעת בית רבו שמה ידיעה כחם ידיעה אשכ דלא לרין והמדקדק יכול לפסח כולה מתניתין בדיעת בית רבו:

בולן קרויין ביתו. תימה ולויס כמה יתכפרו אי בשל צבור אשר לעם כתיב ולויס לא מיקרו עם למי"ד ופולגתא היא בפרק הזרוע (מילין דף קלג:) ואי בשל אהרן לא איקרו ביתו וכ"ת כיון דלשכתן שיש להן כפרה דכתיב וכפר אית אלא למעוטי כהנים ויתכפרו בשל צבור אש כן מנינו בשעיר של עם שהותר מכללו: האי מיבעי ליה אכרתניא כו'. ומדליתרין קרא לומר דלא מייתי משל כהנים אלא ממכפרין צו ומשי תנא הכי קא קשיא ליה כו' וקרא איצטרין שלא תאמר כיון שמנינו שיש להן כפרה יתכפר בשל ויביא משלנו אצל קלמ תימה דמאי פריך תימא דהא דדרשינן דלא מייתי משל כהנים היינו לנתר דקיס לן דכהנים מתכפרין צו: שנה עייתן הברוב אעכב. ולא תאמר ויקוי דמאי לו תנינא לעכב משל צבור ושלישי למנוח משלו ולא משל כהנים וי"ל דסברא הוא למידעו מעיקרא למנוח קודם דתרוס ועכב וכן מוכח בפרק רובאים (דף ט:) ובכמה דוכתי:

דלא מחסרי טמונא דכתיב אשר אשכ. אשכ דהאי נפקא לן מומלת עדת בני ישראל מ"מ אשר לעם משמע משל לעם אלא מדליתר מוקמינן ליה שאין הכהנים מתכפרים צו ולא מיבעינן למי"ד נתמכת שקלים (דף ט) ובמנחות (דף קלג:) שאין הכהנים מצויין לשקול דודאי לא אחי מדידה אלא אפילו למי"ד שמוצין לשקול והשעיר צא מתרומת הלשכה מ"מ אש חסרו מעות הלשכה וצאו לגבות לערך שעיר אין גובין משלהן או אש צא אחר וזיכה שעיר לצבור כשר אשכ: שלא יכו צו הכהנים:

בדארהן נמי לא מחסרי טמונא. תימה מ"מ ע"כ כיון שמנינו שיש להן כפרה בכל מה שיש כפרה לאחרים מדכתיב יכפר לא מנינו לאוקומה אלא בשל אהרן אשר שמתמעטו משל צבור מדכתיב אשכ לעם ולא גמרינן מיניה דגלי קרא וי"ל דאשכ לעם משמע תינת טעם משום שהוא משל עם ואש היו מתכפרים משל אהרן אשכ דלא מחסרי טמונא א"כ אין העעם נכון: וקאמר בולן קרויין ביתו. והשתא על שאין בה ידיעה לא נתחלה ולא בסוף שמכפרים שעיר רגלים מתכפרים נמי הכהנים אשכ דלא מחסרי טמונא הואיל ומנינו בשל אהרן מתכפרין אשכ דלא מחסרי טמונא ועוד דדוקא ציוס הכפרים הוא דמאכרי רבינא לפי שמנינו חילוק בכפרה בין ישראל לכהנים:

שני וידוי ודם הפר. משמע שמתכפרין הכהנים בכ' וידוי א"כ מתניתין דיומא דפרק אחר להן הממונה (דף לה:) דקתני בידוי ראשון אני ובימי ומו לא ובשני אני ובימי וכי אהרן לא מתוקמא כרבי שמעון שמעון ומסתמא כל הנהו מתני' דידויין אהו נמי כ"י שמעון וי"ל דאפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכרי כתיבא בני אהרן עד שיראה כתיב:

לדידיה בידוי ראשון נמי ה"ל וני אהרן ותימה דהא רבא מוקי לה הכס וידוי דשעיר המשמלה כ"י אהו נמי כ"י שמעון וי"ל דאפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכרי כתיבא בני אהרן עד שיראה כתיב:

הוא דמאכרי רבינא לפי שמנינו חילוק בכפרה בין ישראל לכהנים:

שני וידוי ודם הפר. משמע שמתכפרין הכהנים בכ' וידוי א"כ מתניתין דיומא דפרק אחר להן הממונה (דף לה:) דקתני בידוי ראשון אני ובימי ומו לא ובשני אני ובימי וכי אהרן לא מתוקמא כרבי שמעון שמעון ומסתמא כל הנהו מתני' דידויין אהו נמי כ"י שמעון וי"ל דאפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכרי כתיבא בני אהרן עד שיראה כתיב:

הוא דמאכרי רבינא לפי שמנינו חילוק בכפרה בין ישראל לכהנים:

שני וידוי ודם הפר. משמע שמתכפרין הכהנים בכ' וידוי א"כ מתניתין דיומא דפרק אחר להן הממונה (דף לה:) דקתני בידוי ראשון אני ובימי ומו לא ובשני אני ובימי וכי אהרן לא מתוקמא כרבי שמעון שמעון ומסתמא כל הנהו מתני' דידויין אהו נמי כ"י שמעון וי"ל דאפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכרי כתיבא בני אהרן עד שיראה כתיב: